

“मीठे बच्चे- तिमीले श्रीमत अनुसार तत्त्वहरू सहित सारा दुनियाँलाई पावन बनाउने सेवा गर्नु छ, सबैलाई सुख र शान्तिको मार्ग बताउनु छ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले आफ्नो देहलाई पनि भुल्ने पुरुषार्थ गर्छौं, यसैले तिमीलाई कुन चीजको आवश्यकता पर्दैन ?

उत्तर:- चित्रहरूको । जब यो चित्र (देह) नै भुल्नु छ भने ती चित्रहरूको के आवश्यकता छ ? स्वयंलाई आत्मा सम्भेर विदेही बाबालाई अनि प्यारो घरलाई गर । यो चित्र त हो सानो बच्चाहरूको लागि अर्थात् नयाँको लागि । तिमी त यादमा रहनु छ र सबैलाई याद गराउनु छ । धन्दा आदि गर्दै सतोप्रधान बन्नको लागि यादमा नै रहने अभ्यास गर ।

गीत:- तकदीर जगाकर आई हूँ.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ, तुरुन्तै खुशीले गद्-गद् भयौ । बच्चाहरूले जान्दछन्- यहाँ आएका छौं आफ्नो सौभाग्य, स्वर्गको तकदिर लिन । यस्तो अन्त कहीं पनि भनिँदैन । तिमीले जान्दछौ- हामी बाबासँग स्वर्गको वर्सा लिइरहेका छौं अर्थात् स्वर्ग बनाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं । केवल स्वर्गवासी बन्ने होइन, स्वर्गमा उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौं । स्वर्गको साक्षात्कार गराउने बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ । यो पनि बच्चाहरूलाई नशा चढ्नुपर्छ । भक्ति अब खतम हुनु छ । भनिन्छ- भगवान् भक्तहरूको उद्धार गर्न आउनुहुन्छ किनकि रावणको जंजीरमा फँसेका छन् । अनेक मनुष्यहरूका अनेक मत छन् । तिमीले त जानिसक्यौ- सृष्टिको चक्र, यो अनादि खेल बनेको छ । यो पनि सम्झन्छौ- वास्तवमा हामी प्राचीन नयाँ दुनियाँका निवासी थियौं, अब पुरानो दुनियाँका निवासी बनेका छौं । बाबाले स्वर्ग नयाँ दुनियाँ बनाउनु भयो, रावणले फेरि नर्क बनाएको छ । बापदादाको मतमा तिमी अब आफ्नो लागि नयाँ दुनियाँ बनाइरहेका छौ । नयाँ दुनियाँको लागि पढिरहेका छौ । कसले पढाउँछ ? ज्ञानको सागर, पतित-पावन जसको महिमा छ । एक बाबा सिवाए अरू कसैको महिमा गायन गरिँदैन । उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । हामी सबै पतित छौं । पावन दुनियाँको याद कसैलाई छैन । अहिले तिमी जान्दछौ- अवश्य ५ हजार वर्ष पहिले पावन दुनियाँ थियो । यही भारतवर्ष नै थियो । बाँकी सबै धर्मका शान्तिधाममा थिए । हामी सुखधाममा थियौं । मनुष्य शान्ति चाहन्छन् तर यहाँ त कोही शान्त रहन सक्दैन । यो शान्तिधाम होइन । त्यो हो निराकारी दुनियाँ, जहाँबाट हामी आउँछौं । बाँकी सत्ययुगमा शान्ति हुँदैन । त्यो हो नै सुखधाम । त्यसलाई शान्तिधाम भनिँदैन । वहाँ तिमी पवित्रता-सुख-शान्तिमा रहन्छौ । कुनै हंगामा रहँदैन । घरमा बच्चाहरू भगडा आदि गर्छन् भने उनलाई भनिन्छ शान्त होऊ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी आत्माहरू त्यस शान्ति देशका थियौ । अब भगडालु देशमा आएर बसेका छौ । यो कुरा तिम्रो बुद्धिमा छ । तिमी बाबाद्वारा फेरि उच्च भन्दा उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ । यो विद्यालय कुनै कम कहाँ छ र । परमपिताको युनिभर्सिटी हो । सारा दुनियाँमा यो सबैभन्दा ठूलो युनिभर्सिटी हो । यसमा सबै बाबासँग शान्ति र सुखको वर्सा पाउँछन् । एक बाबा बाहेक अरू कसैको महिमा होइन । ब्रह्माको महिमा कहाँ हो र । बाबा नै यस समय आएर वर्सा दिनुहुन्छ । फेरि त सुख नै सुख हुन्छ । सुख-शान्ति दिने वाला एक बाबा हुनुहुन्छ । उहाँको नै महिमा हो । सत्ययुग-त्रेतामा कसैको महिमा हुँदैन । वहाँ त राजधानी चलिरहन्छ । तिमीले वर्सा पाउँछौ, बाँकी सबै शान्तिधाममा रहन्छन् । महिमा कसैको

होइन। हुन त क्राइस्टले धर्म स्थापना गर्छन्, सो त गर्नेपर्छ। धर्म स्थापना गर्छन् फेरि पनि तल भर्दै जान्छन्। महिमा के भयो त? महिमा केवल एकको नै हो, जसलाई पतित-पावन, मुक्तिदाता भनेर बोलाउँछन्। यस्तो त हुँदैन, उनलाई क्राइस्ट, बुद्ध आदि याद आउँछ। याद फेरि पनि एकलाई गर्छन्— हे परमपिता। सत्ययुगमा त कसैको महिमा हुँदैन। पछि यो धर्म शुरू हुन्छ अनि बाबाको महिमा गाउँछन् र भक्ति शुरू हुन्छ। ड्रामा कस्तो बनेको छ! कसरी चक्र फिर्छ! यो कुरा जो बाबाको बच्चा बनेका छन्, उनैले जान्दछन्। बाबा हुनुहुन्छ रचयिता। नयाँ सृष्टि स्वर्ग रचनुहुन्छ तर सबै त स्वर्गमा आउन सक्दैनन्। ड्रामाको रहस्यलाई पनि बुझ्नु छ। बाबासँग सुखको वर्सा मिल्छ। यस समय सबै दुःखी छन्। सबै फर्केर जानु छ फेरि आउँछौ सुखमा। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै राम्रो पार्ट मिलेको छ। जुन बाबाको यति महिमा छ, उहाँ अहिले आएर सम्मुख बस्नुभएको छ र बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। सबै बच्चा हुन् नि। बाबा त सदैव खुशी हुनुहुन्छ। वास्तवमा बाबाको लागि यो भन्न सकिँदैन। यदि उहाँ खुशी हुनुहुन्छ भने त दुःखी पनि बन्नु पर्ने हुन्छ। बाबा त यी सबैबाट भिन्न हुनुहुन्छ। जुन बाबाको महिमा छ, उही यस समय तिम्रो महिमा हो। फेरि भविष्यमा तिम्रो महिमा अलग हुन्छ। जस्तै बाबा ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, तिमी पनि हो। तिम्रो बुद्धिमा सृष्टि चक्रको ज्ञान छ। जान्दछौ— बाबा सुखको सागर हुनुहुन्छ, उहाँबाट अथाह सुख मिल्छ। यस समय तिमी बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौ। बाबाले बच्चाहरूलाई अहिले श्रेष्ठ कर्म सिकाइरहनु भएको छ। जस्तै यी लक्ष्मी-नारायण हुन्, यिनीहरूले अवश्य अधिल्लो जन्ममा राम्रो कर्म गरेका थिए, जसले गर्दा यो पद पाएका हुन्। दुनियाँमा यो कसैले बुझ्दैनन्— यिनीहरूले राज्य कसरी पाए ?

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू अब यो बनिरहेका छौ। तिम्रो बुद्धिमा यो आउँछ— हामी यो थियौं, फेरि यो बन्छौं। बाबा बसेर कर्म-अकर्म-विकर्मको गति सम्झाउनु हुन्छ, जसबाट हामी यो बन्छौं। श्रीमत दिनुहुन्छ, त्यसैले श्रीमत जान्नुपर्छ नि। श्रीमत अनुसार सारा दुनियाँ, तत्त्व आदि सबैलाई श्रेष्ठ बनाउँछौं। सत्ययुगमा सबै श्रेष्ठ थिए। वहाँ कुनै हंगामा वा तुफान आदि हुँदैन। न धेरै जाडो, न गर्मी। सदैव बहारी मौसम रहन्छ। वहाँ तिमी कति सुखी रहन्छौ। उनीहरूले गायन पनि गर्छन्— खुदाले बहिस्त अथवा स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ। त्यसैले वहाँ उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। हमेसा गायन गरिन्छ— फलो मदर फादर। बाबालाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुन्छ। र, फेरि फादरको साथ हामी आत्माहरू सँगै जान्छौं। श्रीमतमा चलेर हरेकलाई मार्ग बताउनु छ।

बेहदको बाबा हुनुहुन्छ स्वर्गको रचयिता। अहिले त नर्क हो। अवश्य नर्कमा स्वर्गको वर्सा दिनु भएको हुनुपर्छ। अब ८४ जन्म पूरा हुन्छन् फेरि हामीले पहलो जन्म स्वर्गमा लिनु छ। तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने खडा छ, यो बन्नेछौं। हामी नै लक्ष्मी-नारायण बन्छौं। वास्तवमा यी चित्रहरूको आवश्यकता छैन। जो कच्चा छन्, घरी-घरी बिसिन्छन्, त्यसैले चित्र राखिन्छ। कसैले कृष्णको चित्र राख्छन्। कृष्णलाई देखे विना याद गर्न सक्दैनन्। सबैको बुद्धिमा चित्र त रहन्छ। तिमीलाई कुनै चित्र लगाउने आवश्यकता छैन। तिमीले आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ, तिमीले आफ्नो चित्र पनि भुल्नु छ। देह सहित सबै सम्बन्ध बिसिनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी हो आशिक, एक माशुकको। माशुक बाबाले भन्नुहुन्छ— मलाई याद गरिरह्यौ भने विकर्म विनाश हुन्छ। यस्तो अवस्था हुनुपर्छ— यो शरीर जुन समय छोडिन्छ, यस्तो लागोस् म यस पुरानो दुनियाँलाई छोडेर अब बाबाको पासमा जाँदैछु। ८४ जन्म पूरा भए, अब जानु छ। बाबाले आदेश दिनु भएको छ— मलाई याद गर। पुग्यो, बाबा र

२०७२ चैत्र १८ बिहीबार ३१-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

प्यारो घरलाई याद गर । बुद्धिमा छ- म आत्मा, विना शरीरको थिएँ फेरि यहाँ पार्ट खेलनको लागि शरीर धारण गरेको हुँ । पार्ट खेलदा-खेलदा पतित बन्न पुगें । यो शरीर त हो पुरानो जुत्ता । आत्मा पवित्र भइरहेको छ । पवित्र शरीर त यहाँ मिल्न सक्दैन । अब हामी आत्मा जान्छौं फर्केर घरमा । पहिला राजकुमार-राजकुमारी बन्छौं फेरि स्वयंवर पछि लक्ष्मी-नारायण बन्छौं । मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन- राधे-कृष्ण को हुन् ? दुवै अलग-अलग राजधानीका थिए फेरि उनीहरूको स्वयंवर हुन्छ । तिमी बच्चाहरूले ध्यानमा स्वयंवर देखेका छौ । शुरूमा धेरै साक्षात्कार हुन्थ्यो किनकि पाकिस्तानमा तिमीलाई खुशीमा राख्नको लागि यो सबै पार्ट चल्थ्यो । अन्तिममा त हुन्छ नै मारामारी । भूकम्प आदि धेरै हुन्छन् । तिमीलाई साक्षात्कार भइरहन्छ । हरेकलाई थाहा हुन्छ- मैले कुनचाहिँ पद पाउँछु ? फेरि जसले कम पढेका छन्, उनीहरू धेरै पछुताउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले पढेनौ, न त अरूलाई पढायौ, न यादमा रहन्थ्यौ । यादद्वारा नै सतोप्रधान बन्न सक्छौ । पतित-पावन त बाबा नै हुनुहुन्छ । उहाँले भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर्‍यो भने तिम्रो मैला निस्कन्छ । पुरुषार्थ गर्नु छ- यादको यात्राको । धन्दा आदि ठीकै छ गर । कर्म त गर्नेपछि नि । तर बुद्धिको योग वहाँ रहोस् । तमोप्रधानबाट सतोप्रधान यहाँ बन्नु छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै तिमीले मलाई याद गर तब नै तिमी नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छौ । बाबाले अरू कुनै मेहनत दिनुहुन्न । तिमीलाई धेरै सहज उपाय बताउनु हुन्छ- सुखधामको मालिक बन्नको लागि म एकलाई याद गर । अब तिमीले याद गर- बाबा पनि तारा जस्तै हुनुहुन्छ । मनुष्य त सम्भन्छन्- उहाँ सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, एकदम चम्किलो हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मनुष्य सृष्टिको चैतन्य बीजरूप हुँ । बीज हुनाले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछु । तिमी त बीज होइनौ, म बीज हुँ यसैले मलाई ज्ञान सागर भन्दछन् । मनुष्य सृष्टिको चैतन्य बीज हुनुहुन्छ, उहाँलाई अवश्य थाहा हुन्छ- यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ ? ऋषि-मुनि कसैले रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनन् । बच्चाहरूले यदि जानेको भए उहाँको पासमा जान ढिला गर्दैनथे । तर बाबाको पासमा जाने मार्ग कसैले पनि जान्दैनन् । पावन दुनियाँमा पतित जान कसरी सक्छ ? यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रुमाथि जित प्राप्त गर । यसले नै तिमीलाई आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई कति राम्रोसँग सम्झाउनु हुन्छ । कुनै कष्ट छैन । केवल बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ । बाबाको याद अर्थात् योगद्वारा पाप भस्म हुन्छ । सेकेण्डमा बाबाबाट नै बादशाही मिल्छ । बच्चाहरू आउन त स्वर्गमा आउँछन् तर स्वर्गमा पनि उच्च पद पाउने पुरुषार्थ गर्नु छ । स्वर्गमा त जानु नै छ । थोरै सुने पनि बुझ्नेछन्- बाबा आउनु भएको छ । अहिले पनि भन्छन्- यो उही महाभारत लडाई हो । अवश्य बाबा पनि हुनुहुन्छ, जसले बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउनु हुन्छ । तिमीले सबैलाई जगाइरहन्छौ । जसले धेरैलाई जगाउँछ, उसले उच्च पद पाउँछ । पुरुषार्थ गर्नु छ । सबैको एकनाश पुरुषार्थ हुन सक्दैन । यो विद्यालय धेरै महान् हो । यो हो विश्वको विश्व-विद्यालय । सारा विश्वलाई सुखधाम र शान्तिधाम बनाउनु छ । यस्तो टिचर कहिले हुन्छन् र ? युनिभर्स सारा दुनियाँलाई भनिन्छ । बाबा नै सारा युनिभर्सका मनुष्य मात्रलाई सतोप्रधान बनाउनु हुन्छ अर्थात् स्वर्ग बनाउनुहुन्छ ।

भक्ति मार्गमा जति पनि चाड-पर्व मनाउँछन्, ती सबै अहिले संगमयुगका हुन् । सत्ययुग-त्रेतामा कुनै चाड-पर्व हुँदैनन् । वहाँ त प्रारब्ध भोग्छन् । चाड-पर्व सबै यहाँ मनाउँछन् । होली र धुरिया यो ज्ञानको कुरा हो । जे बित्यो, त्यसको सबै चाड-पर्व मनाउँदै आएका छन् । हुन् सबै यस समयको ।

२०७२ चैत्र १८ बिहीबार ३१-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन होली पनि यस समयको हो। यस १०० वर्ष भित्र सबै काम हुन्छ। सृष्टि पनि नयाँ बन्छ। तिमीले जान्दछौ- हामीले अनेक पटक सुखको वर्सा लियौं, फेरि गुमायौं। खुशी हुन्छ, हामी फेरि बाबाबाट वर्सा लिइरहेका छौं। अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ। ड्रामा अनुसार स्वर्गको स्थापना अवश्य हुनु छ। जस्तै दिन पछि रात, रात पछि दिन हुन्छ, त्यस्तै कलियुग पछि अवश्य सत्ययुग हुनु छ। मीठा-प्यारा बच्चाहरूको बुद्धिमा खुशीको नगाडा बज्नुपर्छ। अब समय पूरा हुन्छ, हामी जान्छौं शान्तिधाम। यो अन्तिम जन्म हो। कर्मभोग पनि खुशीमा हल्का हुन्छ। केही भोगेर, केही योगबलद्वारा हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई धैर्य दिनुहुन्छ, तिम्रो सदा सुखको दिन आइरहेको छ। धन्दा आदि पनि गर्नु छ। शरीर निर्वाह अर्थ पैसा त चाहिन्छ नि। बाबाले सम्झाउनुभएको छ- धन्दा गर्नेले धर्माऊ निकाल्छन्। सम्झन्छन्- धेरै धन जम्मा भयो भने धेरै दान गर्नेछु। यहाँ पनि बाबा सम्झाउनु हुन्छ- कसैले २ पैसा पनि दिन्छन् भने उनलाई रिटर्नमा २१ जन्मको लागि धेरै मिल्छ। पहिले जे तिमीले दान-पुण्य गथ्यौ, त्यसको रिटर्न अर्को जन्ममा मिल्थ्यो। अब त २१ जन्मको लागि फल मिल्छ। पहिला साधु-सन्त आदिलाई दिन्थ्यो। अब त तिमीले जान्दछौ- यो सबै खतम हुन्छ। अब म सम्मुख आएको हुँ त्यसैले यस कार्यमा लगाऊ, अनि तिमीलाई २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ। पहिले तिमीले इनडायरेक्ट दिन्थ्यौ, यो हो डायरेक्ट। बाँकी त तिम्रो सबै खतम हुन्छ। बाबाले भनिरहनु हुन्छ- पैसा छ भने सेन्टर खोल्दै जाऊ। लेखिदेऊ- सत्य गीता पाठशाला। भगवानुवाच- म एकलाई याद गर अनि वर्सालाई याद गर। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबा समान महिमा योग्य बन्नको लागि फलो फादर गर्नु छ।
- २) यो अन्तिम जन्म हो, अब घर जानु छ। त्यसैले खुशीले मनमा नगाडा बजिरहोस्। कर्मभोगलाई कर्मयोगद्वारा अर्थात् बाबाको यादद्वारा खुशी-खुशीले चुक्ता गर्नु छ।

वरदान:- कनेक्शन र रिलेशनद्वारा मनसा शक्तिको प्रत्यक्ष प्रमाण देख्ने वाला सूक्ष्म सेवाधारी भव जसरी वाणीको शक्ति वा कर्मको शक्तिको प्रत्यक्ष प्रमाण देखिन्छ, त्यस्तै सबैभन्दा शक्तिशाली विज्ञानको शक्ति प्रत्यक्ष प्रमाण देख्नको लागि बापदादासँग निरन्तर क्लियर कनेक्शन र रिलेशन हुनुपर्छ, यसलाई नै योगबल भनिन्छ। यस्तो योगबल वाला आत्माले स्थूलमा दूर रहने आत्मालाई पनि सम्मुखको अनुभव गराउन सक्छौ। आत्माहरूको आह्वान गरेर उनलाई परिवर्तन गर्न सक्छौ। यही सूक्ष्म सेवा हो, यसको लागि एकाग्रताको शक्तिलाई बढाऊ।

स्लोगन:- आफ्नो सर्व खजानालाई सफल गर्ने वाला नै महादानी आत्मा हो।

✽ शब्दार्थ:- फलो फादर= पिताको अनुसरण। कनेक्शन= जोड, योग। रिलेशन= सम्बन्ध, नाता